

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 60. Basileenses Eugenii Bullam confutare conantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

retur, cum decreta, & Concilii sanctio-
 nes, quæ fidei materias respiciunt, appro-
 basset, nunc vero non sine rebellionis nota
 sese illis opponeret.

Sæcul. XV.
 A. C. 1437.

§. LX.

*Basileenses Eugenii Bullam confutare
 conati.*

Ergo in dicta Sessione Eugenii Bullam
 refellere aggrediuntur his verbis.
 I. Avenionensis civitas rebus Græcorum
 gerendis commodissima est, utpote mari
 vicina, omni pace, ac securitate præ-
 stans, quam Græci, ac ipsemet Eugenius
 ad uniendas Occidentis, & Orientis Ec-
 clesias acceptarunt, ratamque habue-
 runt (*).

II. Hunc in finem, ipso Eugenio con-
 scio (**), Avenione triremes ad Græcos
 exci-

(*) De hac acceptatione ab Eugenio facta
 nec verbum legitur in hujus Sessionis decreto.

(**) Denuo Continuator, quod nequidem Ba-
 fileenses Eugenio imputare ausi sunt, eidem af-
 fingit, per fas nefasque Pontificem in electionem,
 urbis Avenionensis assensisse, evincere cupiens;
 sed nempe inconsultis Synodi actis, cæco affectu
 suum Richerium exscripsit, qui similia in sua
 Hist. Conc. Gen. lib. 2. cap. 6. n. 2. arbitrarie
 comminiscitur.

Sæcul. XV. excipiendos paratæ, instructæque sunt, &
A. C. 1437. tamen Pontifex, ut naves Concilii præve-
 niret, inscia & inconsulta Synodo aliam
 classem Constantinopolim misit: ast hæc
 gemina legatio Græcorum unionem adeo
 non promovit, ut potius horum divisio-
 nem propagatura sit, timendumque, ne
 Græci latinam Ecclesiam inter se mutuis
 diffidiis scindi intelligentes, offendantur
 & schismatis flammæ ægre admodum
 extinguendæ rursus accendantur.

III. Basileenses ad crimen, quod illis
 Eugenius suis in Bullis ex eo objiceret,
 quod Tarentinum Archiepiscopum orato-
 rem ejus captivum retinuisset, respon-
 dent: Nos, nisi hujus Archiepiscopi fame
 parcere maluissemus, merito ob Bullas
 quas sub Pontificis nomine in Synodo
 venditabat, tandem vero suppositas fuisse
 fatebatur, infamiæ notam inuerere po-
 tuissemus, ea tamen modo in Eugenium
 redundat, sine cujus jussu Archiepisco-
 pus talia aggredi ausus non fuisset. De
 cetero Synodus, quacunque demum se-
 veritate hunc Prælatum vexavit, nullatenus
 justitiæ leges transgressa est; mira-
 mur tamen vehementer, quod summus
 Pontifex, qui pro muneris sui ratione Syno-
 nodum tueri tenetur, econtra ex justifi-
 simo facto præsumat aucupari occasionem
 violandi justitiam, necnon generale Con-
 cilium dissolvendi, quod tamen nullum

se superiorem in terris agnoscit; hæc au- Sæcul. XV.
 tem potestatis plenitudo, qua Pontifices A.C. 1437.
 se insignitos jactitant, semper omnium
 judicio ad disciplinæ Ecclesiasticæ ever-
 sionem tendere credita est: alias enim
 Pontifices, etsi de hæresi accusarentur,
 hujus potestatis usu suffulti, impune judi-
 cium Ecclesiæ eludere possent.

IV. Eugenio Romanum Pontificem
 in jus coram Concilio vocari in nullo an-
 tehac sæculo fuisse auditum asserenti Ba-
 fileenses reponunt, quod hoc novitatem
 nequaquam sapiat; nam Historiæ Eccle-
 siasticæ monumentis (ut ajebant) com-
 probatum habetur, quod plures summi
 Pontifices Synodorum tribunalia, ut cri-
 mina sibi objecta diluerent, neutiquam
 declinaverint, nec Eugenium, inquit
 latere potest recens Joannis XXIII. ex-
 emplum, qui a Concilio Constantiensi
 comparere jussus, contumax declaratus,
 ac tandem Papali etiam dignitate exau-
 ctoratus est, quam depositionem non
 solum Martinus V, sed ipse quoque
 Eugenius IV. approbavit; quinimo
 hanc ipsam Joannis XXIII. exaucto-
 rationem validam agnoscere, nullius
 magis interest, quam utriusque hujus Pa-
 pæ; si enim illa non valuisset, nec horum
 electio, ac vera successio teneret, cum
 illo adhuc superstite, ac injuste deposito
 Sedem Petri occupassent. Nequaquam
 ergo

Sæcul. XV. ergo priora ignorarunt sæcula, summos
A.C 1437. Pontifices a Conciliis generalibus fuisse
 depositos, ubi de firmanda fide, extir-
 quendo schismate, & reformanda Eccle-
 sia agebatur.

V. Monent Eugenium, ut in memo-
 riam revocaret Decreta IV. & V. Sessio-
 nis Concilii Constantiensis, de Concilii
 auctoritate supra Papam adeo firmiter
 stabilita; quibus, ut obtemperaret, Eu-
 genium longe abfuisse ajunt, cum tamen
 ad id sese in Bulla, qua primam Synodi
 dissolutionem revocaverat, obstrinxerit
 nunc vero hæc ipsa decreta pessumdat
 & in propria causa judicem ac su-
 premum Ecclesiæ arbitrum contra ho-
 rum decretorum definitiones se se consti-
 tuit.

VI. Eidem plura obtrudunt decreta
 ad stabiliendam Synodi auctoritatem ab
 ipso Concilio sancita, quorum vim nullo
 pacto prætenfa sua supra Concilium au-
 thoritate elidere poterit; cum omnia,
 quibus optatos illius successus impedire
 conatus est, molimina revocare coactus
 fuerit, & plures quoque Cardinales, quos
 inter ipse Julianus Legatus ejus nume-
 rabatur, Concilii decreto subscriperint,
 quo declaratum fuit, quod a Papa dis-
 solvi non queat, nisi datæ ejusdem Syno-
 di partes consentiant.

VII. in-

VII. inquit: Eugenius nunquam ^{Sæcul. XV.} oblivisci debuisset, quod ejus consensu ^{A.C. 1437.} Græci ad Synodum fuerint vocati, decreto tamen cautum fuerit, ut Concilium Basileæ firmiter permaneat, donec Græci ad portum, seu locum per ipsam hanc Synodum eis nominandum appulissent: nunc vero ipsomet consentiente Eugenio Avenionem a Synodi Patribus designatam fuisse asserunt.

Tandem Basileenses, ut omnia, quæ Eugenius Papa pro transferenda Ferrariam Synodo allegaverat, rationum momenta infringerent, decretum hujus tenoris condiderunt: *Hæc Sacrosancta Synodus omnem nominationem loci Ferrariensis pro futuro Concilio factam tanquam decretis a Synodo Basileensi alias conditis repugnantem cassat, irritat, cassamque & irritam esse declarat.* Ac quoniam ipse Pontifex libere fassus est, quod durante Basileensi Concilio nulla alia Synodus dici possit Oecumenica, nec ipse quoque jure sibi soli competente, sed mere via facti Ferrariam nominare potuit. Denique Eugenio minitantur, quod si intra quatuor mensium spatium prætentam suam translationem non revocaverit, per bimestre suspensus haberetur. *Quod si pœnam per duos menses sustinuerit animo indurato, contra ipsum usque ad privationem inclusive per Concilium generale procedatur,*

Sæcul. XV. *cedatur*, prout amplius sancitum est in
 A.C. 1437. sessionis undecimæ decreto, quod, ante-
 quam Eugenius Synodo adhæsisset, de-
 bito ordine conditum, & ab ipsomet fa-
 tis diserte approbatum est.

Vide sup.
 Lib. CVI. §
 XXXV.

Verum Eugenius nequaquam ceden-
 dum ratus, in sententia sua firmius per-
 sistit, & Bullam, qua Synodum Ferrariam
 convocaverat, publicis literis confirma-
 vit, ac ex plenitudine Apostolicæ pote-
 statis altero diplomate ipsam translatio-
 nem reapse subsistere statuit, eoquod Ba-
 fileenses contra ipsum adeo insurrexissent,
 ut eum contumaciæ accusare, & ad
 revocanda gesta compellere ausi fuissent.
 Quam ob causam omnibus notum esse
 voluit, Synodum ex nunc ad Ferrari-
 sem civitatem translata fuisse & esse,
 ac illius Sessiones die octava Januarii an-
 ni sequentis quadringentesimi trigesimo-
 octavi supra millesimum inchoandas.

§. LXI.

Sessio XXX. Basileensium.

Interea vero temporis Basileenses Feria
 secunda, die vigesima tertia Decem-
 bris trigessimam Sessionem habebant, in
 qua decretum de communione sub utra-
 que specie condiderunt.

§. LXII.